

בבית המשפט העליון

רע"פ 1060/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: סאמר שויקי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בעפ"ג 16653-07-18 מיום 29.1.2019 שניתן על ידי השופטים ר' כרמל, כ' מוסק ו-ש' דנר

בשם המבקש: עו"ד רמי עותמאן

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטים ר' כרמל, כ' מוסק ו-ש' דנר) בעפ"ג 16653-07-18 מיום 29.1.2019 במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (השופט א' סלע) בת"פ 14-05-39991 מיום 23.5.2018.

2. המבקש הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בריבוי עבירות זיוף בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 418 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ריבוי עבירות הונאה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986; וכן בריבוי עבירות של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

בית משפט השלום גזר על המבקש עונש של 12 חודשי מאסר בפועל; עונש של 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יבצע את העבירות בהן הורשע, למשך 3 שנים; קנס בסך 5,000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו; וכן פיצוי לחברת האשראי בסך 35,000 ש"ח.

3. על פי הנטען בכתב האישום המתוקן, בתחילת שנת 2014, חברו המבקש ואחיו לצורך זיוף כרטיסי אשראי "בהיקף משמעותי" של מקרים, ועשו שימוש בכרטיסים המזויפים לצורך משיכת כספים ממכשירי בנקט וכספומט ב-8 בנקים ברחבי הערים ירושלים ותל אביב.

עוד עולה מכתב האישום כי המבקש עבד בתקופה הרלוונטית בחברת פרטנר תקשורת בע"מ ומכר קווי טלפון בעמדת מכירה ניידת, בעיקר לתיירים, אשר שילמו עבורו הקו באמצעות כרטיסי אשראי. לצורך הזיוף, הצטייד המבקש בקורא כרטיסי אשראי המכונה "שפתיים", והתקינו לצד המחשב הנייד אותו קיבל מחברת פרטנר.

מששילמו התיירים עבור רכישת קו הטלפון ומסרו למבקש את כרטיס האשראי שלהם, הלה העביר את הכרטיס גם במכשיר קורא הכרטיסים וכך נשמרו פרטי האשראי במחשב. בהמשך, ביקש המבקש במרמה מלקוחותיו התיירים להקיש את ארבע ספרות הקוד הסודי של כרטיס האשראי במחשב, וזאת בטענה כי אלו נחוצות לצורך ביצוע החיוב.

על מנת לזייף את כרטיסי האשראי, רכש המבקש "כרטיסים מגנטיים לבנים" אליהם העתיק את פרטי האשראי של לקוחותיו, והדביק על גבי כל כרטיס מועתק מדבקה עליה כתב את הקוד הסודי שנמסר לו.

המבקש ואחיו פקדו כספומטים שונים, עשו שימוש ב-165 כרטיסי האשראי ומשכו סכום כולל של 69,500 ש"ח וכן ניסו למשוך 181,700 ש"ח נוספים.

4. בגזר דינו, סקר בית משפט השלום את תסקירי שירות המבחן, תוך ציון ההתרשמות לפיה המבקש אמנם הביע חרטה, אך ללא כל אמפתיה לנפגעי העבירה וכן כי המבקש עובר "תהליך של שינוי עמדות ומצליח לקבל אחריות על עבירות שביצע". בסופו של יום שירות המבחן המליץ לגזור על המבקש עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות.

בהמשך עמד על פגיעתם הרעה של מעשי המבקש ואחיו על היקפם המשמעותי, ביצועם בתכנון ובתחכום רב, וכן ציין את דבר הפגיעה בתיירים, אותם הגדיר כ-"אורחים לשעה במדינה" – באופן הפוגע בתדמיתה. בנוסף, ציין את חומרתם היתרה של המעשים, כאשר המבקש מנצל את מקום עבודתו לשם ביצוע העבירות.

בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של המבקש נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

כבואו לגזור את עונשו של המבקש בתוך המתחם שקל בית משפט השלום לקולא את הודאתו במיוחד לו; את חלוף הזמן מביצוע העבירה; וכן את העובדה שנטל חלק בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן. מנגד, נשקלו לחומרא חומרת המעשים והיקפם.

על המבקש נגזר עונש כאמור בסעיף 2 לעיל.

5. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי בטענה כי בית משפט השלום החמיר בעונשו, וטען כי יש להעמידו על 6 חודשי מאסר בפועל, לריצוי במסגרת עבודות שירות, בהתאם להמלצת שירות המבחן.

לגופם של דברים טען המערער כי העונש שנגזר עליו חורג מרף הענישה המקובל בעבירות דומות; כי נסיבותיו האישיות, לרבות ההליך הטיפולי שעבר מצדיקות הקלה בעונשו; וכן כי יש להתחשב בחלוף הזמן מיום ביצוע המעשים ועד למתן גזר הדין. בנסיבות אלה טען כי יש להורות לשירות המבחן להכין תסקיר משלים בעניינו.

6. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור וקבע כי מעשיו החמורים של המבקש מצדיקים את העונש שנגזר עליו.

בתוך כך צוין כי לצד נסיבותיו האישיות המקלות, לרבות העדר הרשעות קודמות; חלוף הזמן; ההודאה במעשים שביצע; וכן המלצת שירות המבחן, יש לזקוף לחובתו את "מספרם הגדול של הכרטיסים, סכומי הכסף העצומים, ריבוי העבירות והתחכום שבו בוצעו".

בהתייחס לבקשה להכנת תסקיר משלים נוסף מטעם שירות המבחן, נקבע כי אין מקום להיעתר לבקשה זו, מאחר ממילא "המלצת שירות המבחן היא שיקול אחד מני רבים".

7. מכאן הבקשה שלפניי, במסגרתה שב המבקש על טענותיו כפי שנטענו בערכאות שדנו בעניינו עד עתה.

בפרט טוען המבקש כי העונש שהוטל עליו חורג מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים, ולא מבטא התחשבות ראויה בנסיבותיו האישיות לרבות ההליך השיקומי שעבר, והמלצת שירות המבחן להימנע מהטלת עונש מאסר לריצוי בפועל.

כמו כן המבקש שב וטוען כי שגה בית המשפט קמא כשסרב להורות על עריכת תסקיר משלים נוסף. לשיטתו, היעדרו של תסקיר זה, לאחר סיום הליך שיקומי בפיקוחו של שירות המבחן, מונע מבית המשפט להכריע בצורה עניינית.

8. דין הבקשה להידחות.

9. הלכה היא כי לא תינתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" אלא במקרים נדירים וחריגים במסגרתם מעוררת הבקשה שאלה עקרונית בעלת השלכות ציבוריות החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או בנסיבות המעלות חשש מפני עיוות דין או אי-צדק חמור שנגרם למבקש.

יתירה מכך, רשות ערעור על חומרת העונש תינתן רק במקרים מיוחדים בהם מתגלה סטייה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות.

10. הבקשה שלפניי אינה באה בגדרי אמות המידה האמורות.

11. חרף ניסיונו של המבקש לשוות לבקשתו כסות עקרונית, טענותיו ממוקדות למעשה באופן היישום של אמות המידה הפסיקתיות בהבניית הענישה על נסיבותיו האישיות ובמשקל שיש להעניק להמלצת שירות המבחן בעניינו.

זאת ועוד, העונש שהוטל על המבקש הולם את חומרת מעשיו ואינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת, אלא אף מקל עימו.

המבקש תכנן את מעשיו בתחכום רב, תוך הכנה מראש של האמצעי להעתקת כרטיסי אשראי, בכוונה להונות תיירים תמימים ברחובות ירושלים, ולגנוב מהם סכומי כסף רבים, תוך ניצול מעמדו כנותן שירות מטעם חברת פרטנר, ולמעשה אף מכתים את שמה של החברה. חומרת מעשיו באה לידי ביטוי לא רק בכך, אלא גם בהיקף המשמעותי של העבירות שביצע, במסגרתן זייף לא פחות מ-165 כרטיסי אשראי שונים ומשך באמצעותם עשרות אלפי שקלים.

12. למעלה מן הצורך אציין כי הלכה היא שהמלצת שירות המבחן מהווה שיקול אחד מתוך מכלול השיקולים שעל בית המשפט לשקול בבואו לגזור עונש במסגרת מתחם הענישה, ואין כל פגם בהחלטה להימנע מלאמץ המלצה זו (רע"פ 7377/18 חולדוקוב נ' מדינת ישראל (15.11.2018)).

13. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, י"ט באדר א' התשע"ט (24.2.2019).

ש ו פ ט